

at han agter at bestride Fordringen, kan der ikke ske nogen Udpantning, og saa maa Fogden underrette Rekvirenten derom. Forsømmer han derimod at gøre Anmeldelse om, at han agter at bestride Fordringen, kan Udpantningen foretages uden Hensyn til, om der under Forretningen bliver gjort Indsigelse eller ej. Vi anse det nemlig for at være en naturlig Virkning af, at Debitor forsømmer at gøre Anmeldelse til Fogden om, at han vil gøre Indvendinger, at han ikke under selve Udpantningsforretningen kan rejse nogen saadan. Dette er i Hovedtrækkene Fremgangsmaaden, og denne lader sig meget godt passe ind i den nugældende Lov om Udpantning af 29. Marts 1873. Kun er der enkelte Modifikationer, som vi have anset for at være nødvendige og hensigtsmæssige. For det første have vi ment, at Rekvirenten i disse Tilfælde bør give Møde ved Forretningen selv eller ved en Fuldmægtig, som er bemyndiget til at modtage Betaling i hans Sted, hvis saadan skulde blive tilbudt. Da der her kun er Spørgsmaal om rent private Fordringer og Gældskrav, hvis Inddrivelse for saa vidt ikke har nogen Interesse for det offentlige, er der ingen Grund til at paalægge Fogden en saadan videregaaende Virksomhed, som han i mange andre Tilfælde af Udpantning skal udvise, netop af Hensyn til, at det er Krav, hvis Inddrivelse har offentlig Interesse, eller Krav, med Hensyn til hvilke det offentlige paa en særlig Maade vil hjælpe Rekvirenten eller Rekvirentinden, hvilket navnlig gælder om Inddrivelse af Alimentsbidrag. Dette er den ene Forandring. Den anden er, som før omtalt, den, at hvor Debitor undlader i Forvejen at underrette Fogden om, at han vil bestride Fordringen, skal han ikke, ved at gøre Indsigelse under Forretningen, kunne forhindre Udpantningen. Derimod have vi ikke ment, at der her var Grund til at gaa videre, saaledes at han overhovedet først bagefter skulde kunne gøre Indsigelse mod Fordringens Rigtighed enten ved at appellere Forretningen eller ved at anlægge Regressøgemaal i første Instans.

Med Hensyn endelig til hele Maaden, hvorpaa den, der finder sig forurettet, skal gøre sin Klage derover gældende, har man ment at kunne blive staaende ved Bestemmelserne i Lov om Udpantning af 29. Marts 1873, navnlig dens §§ 11 og 12. Der er intet i Vejen for, at disse Bestemmelser kunne anvendes i de Tilfælde, som omhandles i dette Lovforslag, og heller intet i Vejen for, at de i samme Lovs § 13

indeholdte Regler om Rekvirentens Ansvar, hvis Udpantningen findes ulovlig, kunne gøres anvendelige.

Den sidste Paragraf omhandler Eksekution i visse Tilfælde og er tagen af det foreliggende Forslag til Lov om Rettens Pleje, i hvilket der er en tilsvarende Bestemmelse om ikke just af samme Ordlyd, saa dog af samme Indhold. Den findes i Landstingets Forslag under § 456 og i Folketingets Vedtagelse af Forslaget under § 465 og gaar ud paa at sikre Folk i de Tilfælde, hvor Forlig ikke oprettes for Forligskommissionen eller for Retten, men godkendes der, efter i Forvejen at være skriftligt affattet og underskrevet andetsteds, hvilket oftest vil være paa et Sagførerkontor. Et saadant Forlig skal ikke kunne tjene til Grundlag for Eksekution, medmindre det er forsynet med to særlig tilkaldte, med Stilling og Bopæl angivne Personers Paategning om, at Forliget har været lydeligt oplæst for Debitor og vedtaget af ham. Fremdeles maa Beløbet af Omkostninger, der som saadanne ere paa lagte Debitor, nævnes med en bestemt Sum. Dette er navnlig bestemt for at forebygge det Misbrug, at man faar Folk til at gaa ind paa Forlig, der ganske i Almindelighed lyder paa, at Omkostningerne skulde betales Sagførerne efter Regning og lignende, noget, som ofte kan benyttes til utilbørlig Udpresning af Debitorer. Det er det væsentligste af det Forslag, jeg herved har den Ære paa Medforslagsstilleres og egne Vegne at forelægge Tinget. Jeg anbefaler det til dets velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Næste Møde holdes Fredag den 13. ds. Kl. 1¹/₂, og Dagsordenen vil da være:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Kommissarier ved Jernbanerne.

Mødet hævet Kl. 1. 50'.